

Str. 10. Die Scholien bei Stev. इतो अस्मादभिदृश्यमानात्पृथिवी-
लोकात् साति धनदानं । इमहे (hat den Ton wegen वा; vgl. XI. 8.
und a. a. O. §. 60. z.) याचामहे । Rosen: Scholiastes jungit अथि —
इमहे, quod explicat अधिक्येन याचामहे: tu vide annon rectius foret,
इमहे «imploramus», separatim sumere, et अथि ad ablativum पा-
र्यिवात् trahere. Implorat vates Indrae dona, sive is nunc hic in terra
degat, sive in coelo, quod (पार्थिवादथि) supra regionem terrestrem
expansum est, sive in aere (रजस्). Warum denn aber nicht auch in
der vorhergehenden Strophe: «vel de coelo super nitido sole»? पार्थिव
kommt bei Jaska nicht unter den पृथ्वीनामानि vor, und ist hier
vielleicht als Adjectiv zu fassen. In diesem Falle würde ich sowohl
dieses, als auch रोचनात् in der vorhergehenden Strophe, mit दिवस्
verbinden, und अथि als Adverbium nehmen: «oder vom glänzen-
den (vgl. XIX. 6.) Himmel oben», «oder vom weiten (vgl. VIII. 5.)
Himmel oben». Dass दिव् in den *Veden* auch männlichen Ge-
schlechts ist, habe ich schon zu Nala V. 6. b. bemerkt. Ueber मरु s.
zu III. 4. 3. a. — Die Scholien bei Stev. रजसः पक्ष्यादीनां रज्जकादन्त-
रितलोकात् «or from the middle air tenanted by the ever moving
birds». Im *Natrukaçabdasamgraha* werden रजस् folgende Bedeutun-
gen gegeben: उदक, ज्योतिस्, रुधिर und दिवस्; der Pl. रजांसि wird
ebendasselbst durch लोकास् erklärt.

HYMNE VII.

(Str. 1. = *Sāmav.* I. 3. 1. 5. Str. 1—4. = ebend. II. 2. 1. 8. Str. 2. a.
= ebend. I. 3. 10. 7. Str. 5. = ebend. I. 2. 4. 6. Str. 6, 8, 10. =
ebend. II. 9. 1. 2. Str. 10. c. = *Rv.* XIII. 10. c.)

Str. 1. a. Die Scholien: गार्थिनो गीयमानसामयुक्ता उद्गातारः । Ro-
sen: बृहत् secundum scholiasten est designatio carminis cujusdam,
desumta a verbis, quibus incipit: इन्द्र बृहत्वामिदं ब्रुवामहे इत्यस्या-
मृचि उत्पन्नेन बृहद्वामकेन साम्ना । Rosen bezieht बृहत् (= बृहत्तम्)